

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ

Το χρυσό μπαλόκι

εικονογράφηση

ΜΑΙΡΗ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Η Αθανασία Γαϊτανίδου γεννήθηκε στον Κορινό Πιερίας. Αποφοίτησε από τη Ζαρίφειο Παιδαγωγική Ακαδημία Αλεξανδρούπολης και πραγματοποίησε το μεταπτυχιακό της με θέμα “Διοίκηση και Διαχείριση στην Εκπαίδευση” (Πανεπιστήμιο Roma Tre). Σήμερα ζει στην Καβάλα με την οικογένειά της και εργάζεται ως διευθύντρια στο 4ο Δημοτικό Σχολείο. Δεν ξεχνά τα πρώτα χρόνια της επαγγελματικής της πορείας, όπου δίδαξε στον καταυλισμό των Ρομά Χαϊδευτού και Χρυσούπολης. Εκείνα τα «ξεχωριστά» παιδιά της έδωσαν το ερέθισμα ώστε να αναζητά συνεχώς τους τρόπους που οδηγούν σε μια εκπαίδευση ίσων ευκαιριών σε όλα τα παιδιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΓΑΪΤΑΝΙΔΟΥ

Το χρυσό μπαλόνι

Εικονογράφηση:
Μαίρη Λαμπαδαρίου

Αθανασία Γαϊτανίδου, Το χρυσό μπαλόνι
ISBN: 978-618-5040-79-6
Ιούνιος 2014

Εικονογράφηση:
Μαίρη Λαμπαδαρίου
<http://mlampadariou-crafts.blogspot.gr>

Επιμέλεια κειμένου, διορθώσεις, φωτογραφίες δραστηριοτήτων:
Κωνσταντίνα Χαρηλαβάνη
k.charlavani@gmail.com

Σελιδοποίηση:
Ηρακλής Λαμπαδαρίου
www.lampadariou.eu

Εκδόσεις Σαΐτα
Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα
Τ.: 2510 831856
Κ.: 6977 070729
e-mail: info@saitapublications.gr
website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του Aka-acid (www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons
Αναφορά δημιουργού - Μη εμπορική
χρήση
Όχι παράγωγα έργα 3.0 Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη της συγγραφέως και του εκδότη, επιτρέπεται σε οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

*Πώς γίνεται
τα πουλιά να μοιράζονται τόσο δίκαια
τις γαλάζιες ψίχες τ' ουρανού*

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ΠΟΘΟΥ

(από τη συλλογή ποιημάτων
«Μαζεύω τα υπάρχοντά μου»,
Λαβωμένες φωνές)

Bρίσκονταν κάποτε σε μια αποθήκη δέκα όμορφα γυαλιστερά, γεμάτο χρώματα μπαλόνια, όλα ίδια στο σχήμα, στρογγυλά!

Ήταν φουσκωμένα και πιασμένα με σχοινάκια τα οποία ήταν δεμένα σε μια βάση. Ήταν τόσο όμορφα! Ακόμα και τα ίδια καμάρωναν τον εαυτό τους στον καθρέφτη της αποθήκης!

- Τι ωραία που είμαστε! Δείτε χρώματα!!

- Άκουσα ότι θα στολίσουμε το πάρτυ ενός αγοριού.

- Σίγουρα θα κάνουμε φοβερή εντύπωση στα παιδιά που θα είναι εκεί!

Κάποιο από τα μπαλόνια κοίταξε κάτω και είδε κάτι που τράβηξε αμέσως την προσοχή όλων.

- Επ, ποιος είσαι εσύ; φώναξε το μπαλόνι σε αυτό που έβλεπε και δεν μπορούσε να καταλάβει τι ήταν.

- Είμαι μπαλόνι κι εγώ! Είπε εκείνο από τη θέση που βρισκόταν, ξαπλωμένο στο πάτωμα.

Ήταν πολύ διαφορετικό από τα υπόλοιπα μπαλόνια. Μακρύ σε σχήμα και πολύ στενό, με ένα χρώμα αλλιώτικο από τα άλλα, σχεδόν χρυσό. Ήταν φουσκωμένο και παρατημένο στο πάτωμα.

- Χα, χα! Ακούστε παιδιά, είναι μπαλόνι! Απάντησε ένα από τα δεμένα μπαλόνια και όλα τα υπόλοιπα ξέσπασαν σε γέλια!

- Και τι σόι μπαλόνι είσαι έτσι μακρόστενο; Πώς θα σε κρατούν τα παιδιά και θα παίζουν;

- Μα εγώ...

- Σίγουρα ο κλόουν που μας φούσκωσε πριν από λίγο έκανε λάθος και γι' αυτό σε παράτησε. Μάλλον θα είσαι το μοναδικό στον κόσμο με τέτοιο σχήμα!! Τι ατυχία μικρέ...

Το μπαλόνι λυπήθηκε πολύ. Κοίταξε δειλά άλλη μια φορά τα μπαλόνια που κρέμονταν ακριβώς από πάνω του και το έπιασε το παράπονο. Γιατί να είχε φτιαχτεί τόσο αθλιώτικο από τα άλλα; Άρχισε κιάλια να πιστεύει πως ήταν πολύ άσχημο. Είναι άδικο σκεφτόταν, να είναι ένα μπαλόνι που δεν έχει ωραίο χρώμα και δεν χρησιμεύει σε τίποτα.. Μάλλον κάποιο λάθος είχαν κάνει στο εργοστάσιο κατασκευής.

- Και τι χρώμα είναι αυτό; Πρώτη φορά βλέπουμε τέτοιο χρώμα, συνέχισαν να κοροϊδεύουν τα στρογγυλά μπαλόνια.

Ξαφνικά η πόρτα άνοιξε και μπήκε ξανά ο κλόουν στην αποθήκη!

- Εμπρός λοιπόν, ξεκινάμε, είπε δυνατά σαν να μιλούσε στα μπαλόνια. Πήρε τα δεμένα στο ένα του χέρι και με το άλλο κράτησε το μακρόστενο που ήταν στο πάτωμα. Λίγο πριν κλείσει την πόρτα ξαναγύρισε πίσω, πήρε ένα σακουλάκι που είχε μέσα κάτι χρωματιστό και συνέχισε. Έβαλε τα δεμένα μπαλόνια σε μια άκρη, να στολίζουν το πάρτυ και ακούμπησε το μακρόστενο μπαλόνι και το σακουλάκι στο τραπέζι, μαζί με άλλα πράγματα που είχε φέρει.

Τα παιδιά είχαν φτάσει από νωρίς. Δυνατή μουσική, λαχταριστός μπουφές και παντού σκορπισμένα δώρα για το αγόρι που είχε γενέθλια.

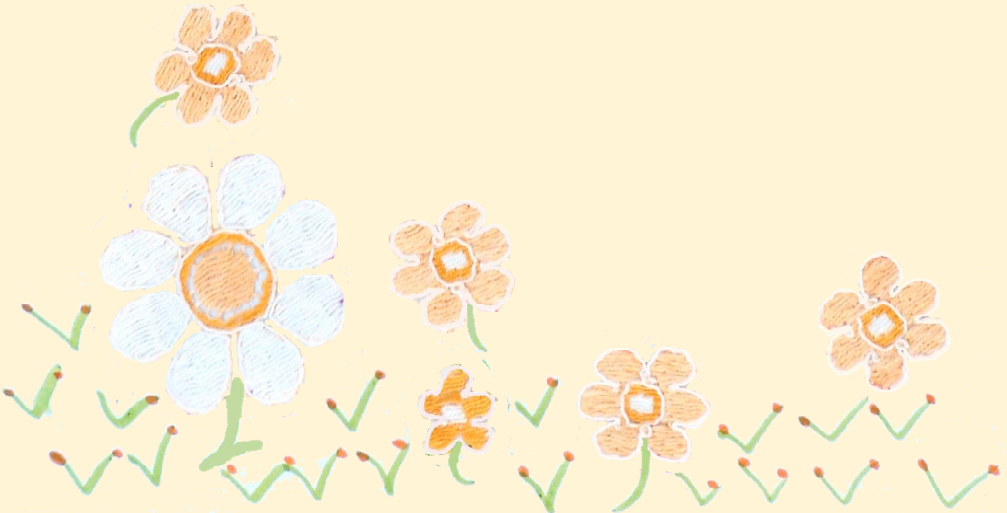
Ο κλόουν πήρε δύο ντραμς και με αστείο τρόπο τα χτύπησε και τράβηξε την προσοχή των παιδιών!

- Λοιπόν αγαπητά μου παιδιά! Επειδή ξέρω πόσο πολύ σας αρέσουν τα παιχνίδια με τους πειρατές, σας έχω μια έκπληξη. Θα φτιάξουμε για όλους σπαθιά και πειρατικά καπέλα από μπαλόνια!

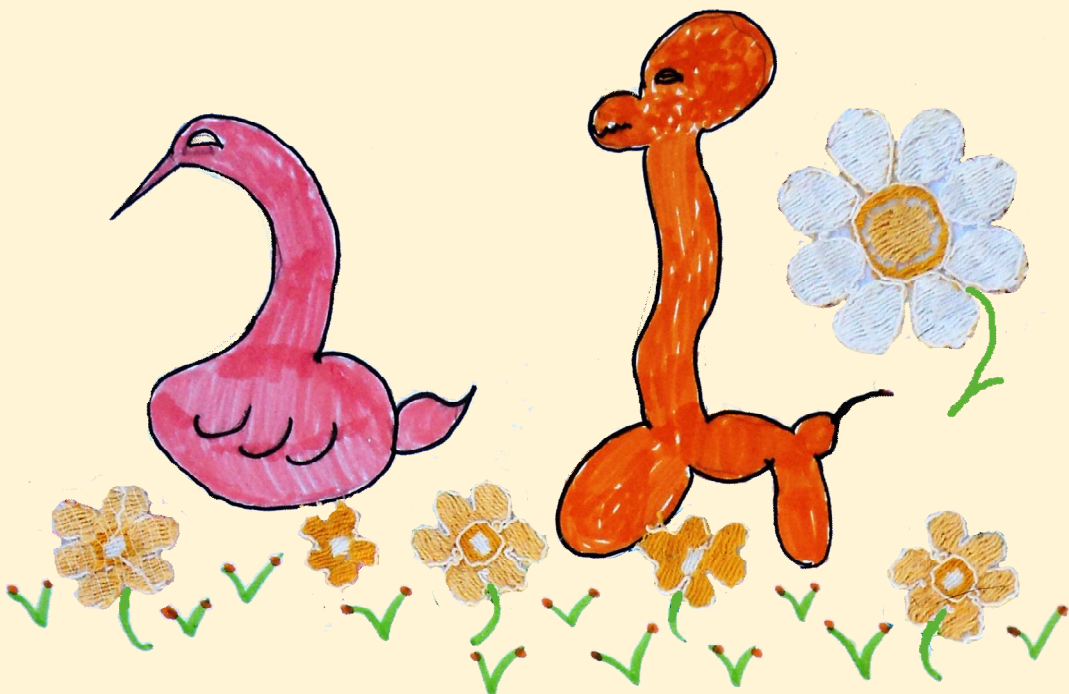
- Μα, πώς; Αναρωτήθηκαν τα στρογγυλά μπαλόνια και κοιτάχτηκαν μεταξύ τους.

Το μακρόστενο μπαλόνι κοιτούσε κι αυτό με απορία. Ο κλόουν πήρε το σακουλάκι και άρχισε να βγάζει ξεφούσκωτα μπαλόνια. Μπλε, κόκκινα, κίτρινα, πράσινα και ένα σωρό άλλα χρώματα. Με ένα ειδικό μηχανήμα σιγά-σιγά άρχισε να τους δίνει σχήμα. Το σπουδαίο όμως είναι ότι ήταν ακριβώς σαν το μπαλόνι που βρισκόταν πριν λίγη ώρα στο πάτωμα της αποθήκης.

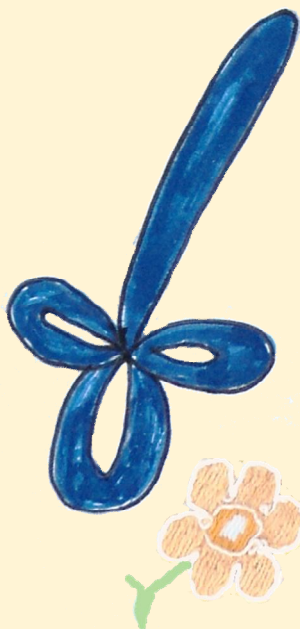
- Δεν είμαι μόνος μου! Είναι κι άλλοι όπως εγώ!
Κοιτάξτε! Φώναζε χαρούμενο το χρυσαφένιο μπαλόνι!

Τα υπόλοιπα μπαλόνια δεν πίστευαν στα μάτια τους.. Ο κλόουν τότε με επιδέξιες κινήσεις, τα λύγιζε και τους έδινε όμορφα σχήματα. Καπέλα, ζώνες και σπαθιά για τα αγόρια, λουλούδια και σκυλάκια για τα κορίτσια και ότι άλλο ήθελε το κάθε παιδί.

- Και τέλος, είπε ο κλόουν,
το ξεχωριστό αυτό χρυσό
μπαλόνι, θα γίνει το σπαθί
του αρχηγού των
πειρατών που έχει
σήμερα τα γενέθλιά του!

Το χρυσό μπαλόνι όχι μόνο κατάλαβε ότι δεν ήταν μόνο του, αλλά ήταν και το πιο σημαντικό από όλα, το πιο ξεχωριστό.

- Τελικά δεν ήμουν τόσο ασήμαντος όσο νομίζατε! Είπε στα μπαλόνια που τον κοίταζαν μετανιωμένα που του είχαν μιλήσει τόσο άσχημα.

- Μας συγχωρείς, του είπαν και φαινόταν να το εννοούν πραγματικά.

Όλα τα παιδάκια
έπαιζαν χαρούμενα.
Ξαφνικά ένα σταμάτησε
και διέκοψε το παιχνίδι για
να ζητήσει κάτι.

- Κι εκείνα τα ασήμαντα
μπαλόνια; Μπορούμε κύριε
κλόουν να τα σπάσουμε;
- Φυσικά! Είπε ο κλόουν.
Αφού το θέλετε!

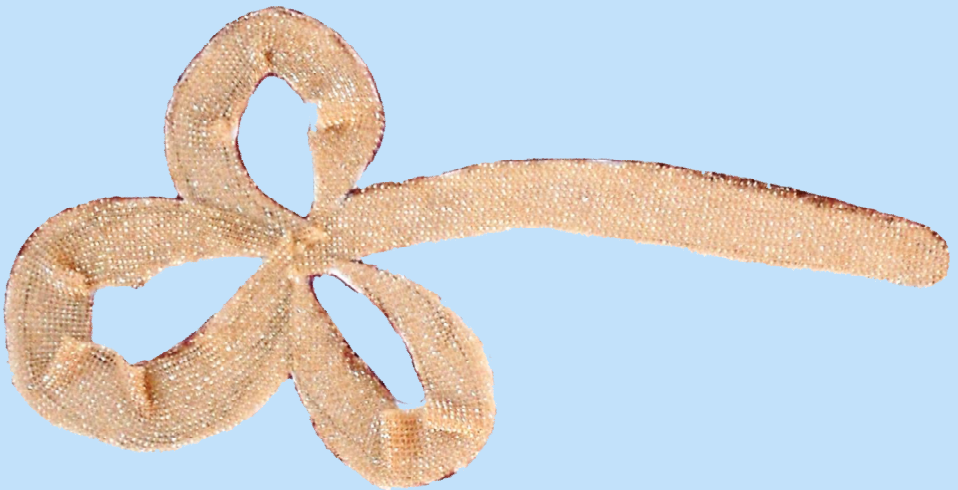
Τα μπαλόνια μόλις άκουσαν τι πρόκειται να τους συμβεί, τρόμαξαν! Κατάλαβαν πόσο άδικο φέρθηκαν στο μακρόστενο μπαλόνι.

Τα παιδιά με το σύνθημα του κλόουν έτρεξαν να τα σπάσουν. Το παιδί όμως που κρατούσε το χρυσό σπαθί έμεινε πίσω. Όπως το είχε στα χέρια του, κοίταξε πόσο όμορφο ήταν και σκέφτηκε πως θα ήταν κρίμα να σπάσουν τους φίλους του.

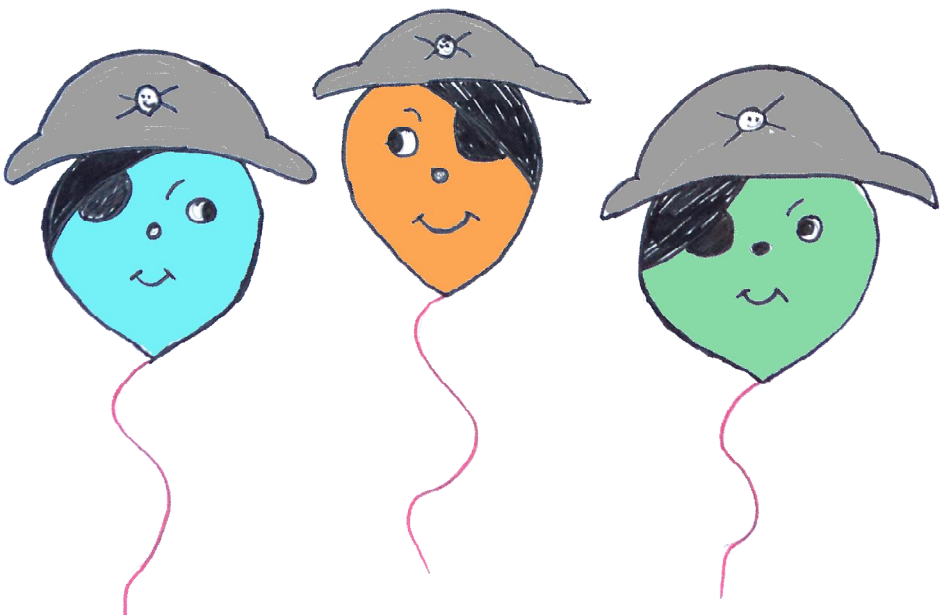
- Σταματήστε! Φώναξε πολύ δυνατά για να τον ακούσουν! Τίποτα δεν είναι ασήμαντο! Ακόμα και αυτά τα μπαλόνια μπορούν να χρησιμεύσουν σε κάτι. Δείτε! Θα πάρουμε μαρκαδόρους και θα ζωγραφίσουμε πάνω τους πρόσωπα. Έτσι θα μπορούν να παριστάνουν τους αιχμαλώτους στο πειρατικό μας καράβι!

- Ναι!!!! Φώναξαν τα παιδιά!

Μεμιάς ξεπήδησαν ένα σωρό αστείες φάτσες. Μπλε πειρατές, πράσινοι και κίτρινοι θαλασσοπόροι, ροζ και κόκκινες πριγκίπισσες, αιχμάλωτες των πειρατών. Το παιχνίδι και η φαντασία των παιδιών δεν είχε τελειωμό.

Τα μπαλόνια ένωσαν μεγάλη ανακούφιση και πέρασαν πολύ όμορφα! Στο τέλος τα παιδιά τα πήραν μαζί τους για να τα στολίσουν στα δωμάτιά τους. Πριν αποχαιρετιστούν, τα στρογγυλά μπαλόνια ευχαρίστησαν τον χρυσό φίλο τους γιατί χάρη σ' αυτόν πήραν και πάλι αξία! Εκείνο το πάρτυ έμεινε αξέχαστο σε όλους.

Να θυμάστε παιδιά
ότι ο καθένας από
εμάς είναι
ξεχωριστός και
αξίζει πολλά!

Και τώρα

αναλαμβάνουν

τα παιδιά!!!

1) Αυτό που κατάλαβαν τα μπαλόνια είναι πως κάθε τι που μοιάζει να μην είναι σημαντικό, μπορεί να γίνει με κάποιο τρόπο. Τα μπαλόνια μετατράπηκαν σε φανταστικούς φίλους των παιδιών με τη βοήθεια μαρκαδόρων. Μπορείτε να σκεφτείτε κάποια άλλα πράγματα που φαίνονται άχρηστα αλλά μπορούμε να αξιοποιήσουμε και να φτιάξουμε κάτι ωραίο;

2) Παρακάτω φαίνεται ένα κυλινδρικό χαρτόνι από χαρτί υγείας.

Δες σε τι μπορείς να το μετατρέψεις με τη βοήθεια των παρακάτω εικόνων. Είναι κατασκευές που φτιάξαμε με λίγη φαντασία και απλά υλικά. Σειρά σου τώρα, ώρα για δράση!

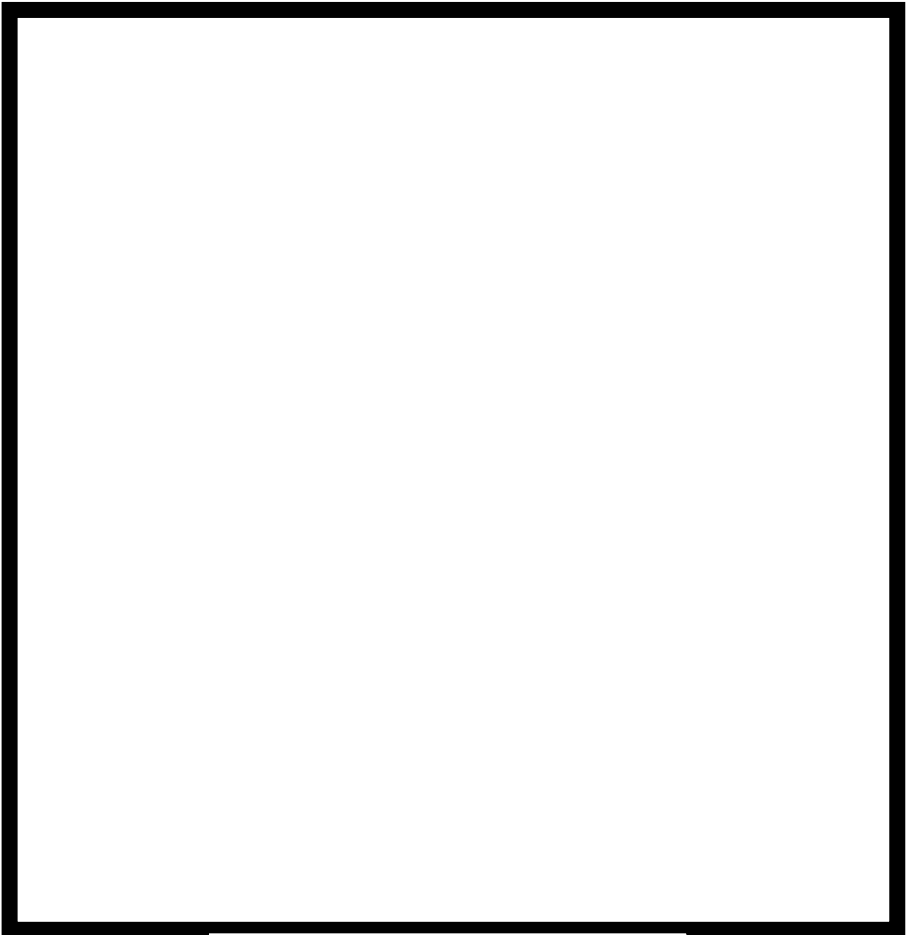

3) Κάνουμε ομάδες των 2 ατόμων. Έχουμε 5 λεπτά στη διάθεσή μας. Στο άτομο που είμαστε ομάδα, λέμε μια μικρή δική μας, αληθινή ιστορία που μας έκανε να νιώσουμε υπερήφανοι ή ξεχωριστοί. Αφού το κάνουμε και οι δύο, θα πρέπει ο καθένας από μας να παρουσιάσει στους συμμαθητές του την ιστορία που άκουσε.

4) Προσπαθήστε να βρείτε όσα περισσότερα επίθετα μπορείτε για να χαρακτηρίσετε το «μπαλόνι». Μπορεί να είναι μεγάλο, κίτρινο, γυαλιστερό...

5) Με τα επίθετα που σκεφτήκατε πριν λίγο, θα φτιάξουμε μια φανταστική ιστορία. Αυτή τη φορά, ήρωάς μας δεν θα είναι ένα μπαλόνι αλλά κάτι άλλο. Μπορείτε να αφήσετε τη φαντασία σας ελεύθερη ή να χρησιμοποιήσετε ένα από αυτά: καράβι, ψαράκι, μοχλίδι, καρότο, μαγισσούλα, δέντρο! Η ιστορία που θα φτιάξουμε μπορεί να αποτελείται από ένα μεγάλο πρόβλημα που στο τέλος λύνεται χάρη στον ήρωά μας. Μην ξεχάσετε τα επίθετα!

6) Μπορείς να ζωγραφίσεις κάτι που θα είναι μοναδικό; Κάτι παράξενο, που δεν υπάρχει στην πραγματικότητα. Για να το πετύχεις, χρησιμοποίησε στοιχεία από διάφορα πράγματα, ζώα ή ανθρώπους. Τι θα έλεγες για παράδειγμα για ένα γλάσμα που θα μοιάζει το κεφάλι του με σκυλάκι, θα έχει μακριά ξανθά μαλλιά και θα έχει για πόδια ρόδες ποδηλάτου;

Το ξεχωριστό μου γλάσμα!!

* Τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν για την εικονογράφηση προέρχονται από υφάσματα από παλιά ρούχα και κουρτίνες (για τα μπαλόνια), τζιν (για τη φόρμα του κλόουν), δερμάτινες τσάντες (για τα παπούτσια του κλόουν) κτλ. Αφού σχεδιάστηκε πρώτα η κάθε εικόνα, τα υφάσματα κόπηκαν και κολλήθηκαν στα σωστά σημεία. Τέλος, με τη βοήθεια του υπολογιστή, βγήκε το αποτέλεσμα που είδατε...

Είναι μια μικρή αφορμή για να καταλάβει ο καθένας μας ότι τίποτε δεν είναι ασήμαντο. Ακόμα κι αν φαίνεται να είναι, τότε ίσως να είναι χρήσιμο κάπου αλλού!!

Η **Μαίρη Λαμπαδαρίου** γεννήθηκε στην Κατερίνη το 1961. Αποφοιτώντας από την Ακαδημία Εμπορικού Ναυτικού στον Ασπρόπυργο, γύρισε όλο τον κόσμο ταξιδεύοντας ως Ανθυποπλοίαρχος σε ποντοπόρα γλίσια, μέχρι που έγινε μητέρα το 1988. Έκτοτε ασχολείται με δημιουργίες που έχουν σχέση με τη διακόσμηση ξύλου, κεριού, γυαλιού και υφάσματος. Τον περισσότερο χρόνο γλέκει εργόχειρα και ερασιτεχνικά ασχολείται με την εικονογράφηση και τη ζωγραφική. Της αρέσει η περιήγηση στο Διαδίκτυο και να επικοινωνεί με τους φίλους της στο Facebook.

Η ιδέα για τις Εκδόσεις Σαΐτα ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό.

Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι Εκδόσεις Σαΐτα επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της αγάπης για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της δημιουργικότητας,
ο ζέφυρος της καινοτομίας,
ο σιρόκος της φαντασίας,
ο λεβάντες της επιμονής,
ο γραίγος του οράματος,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Σας καλούμε λοιπόν να αφήσετε
τα βιβλία να πετάξουν ελεύθερα!

- *Μα είμαι κι εγώ μπαλόνι όπως εσείς, είπε
διστακτικά στα στρόγγυλα μπαλόνια που το
κοιτούσαν από ψηλά και γελούσαν μαζί
του. Ήταν διαφορετικό από τα άλλα, με ένα
σπάνιο, σχεδόν χρυσό χρώμα. Είχε κάθε
δικαίωμα να καμαρώνει για την εμφάνισή
του όμως δεν είχε καταλάβει ακόμα πόσο
όμορφο και ξεχωριστό ήταν.*

Όλα αυτά όμως μέχρι τη στιγμή που...

